

Ens visita el 28 d'abril de 2025

Tona Pous per parlar de *Perdona'm nena, t'he canviat el títol*

L'AUTORA:

Tona Pous i Vilalta va néixer a Olot (Girona), va estudiar magisteri a la Normal de Girona. A Barcelona es va llicenciar en Història moderna i contemporània i en Filologia hispànica. Vinculada sempre al món de les lletres com a professora de llengua i literatura castellanès a secundària i batxillerat, destaca la seva llarga experiència com a autora i directora de teatre en el món escolar. Fa gairebé trenta anys que viu en un principal de la Rambla.

La seva primera novel·la va ser *Perdona'm nena, t'he canviat el títol*, publicada per Neopàtria el 2018.

Posteriorment ha publicat també a Neopàtria:

- *En un principal de la Rambla* (2021)
- *Silenciades* (2024)

L'OBRA:

Perdona'm nena, t'he canviat el títol és una autobiografia novel·lada, segons la contraportada: «inventar significa recordar», diu J. Meyerhoff- ens conta la vida d'una dona olotina des de la seva infantesa i adolescència a Olot a la seva joventut i maduresa a Girona i Barcelona. De rerefons, la figura del pare empresonat, la postguerra. També la seva feina, que l'embolcalla sempre.

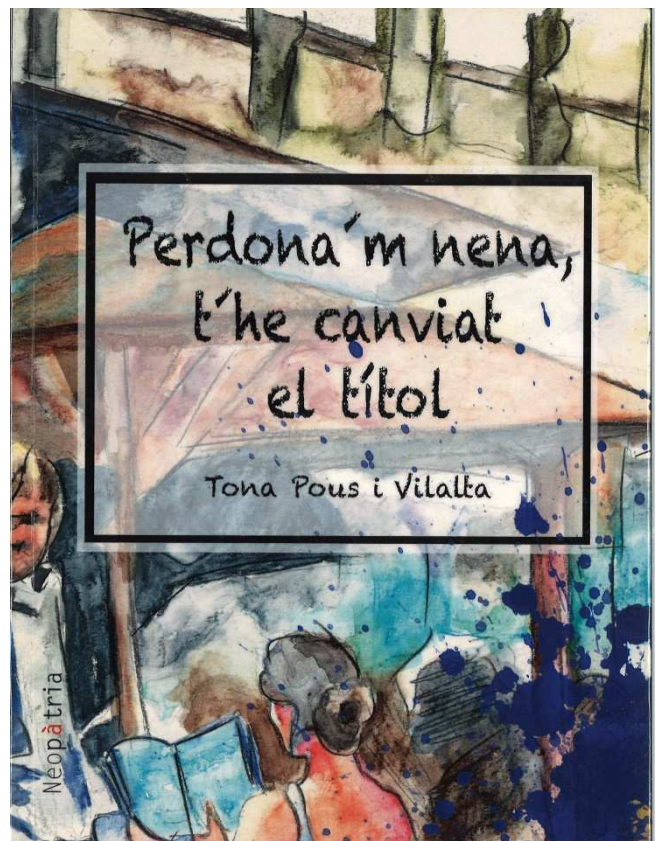
La història de la protagonista, gens convencional, amb una vida amorosa ben peculiar i original, es desgrana en diferents registres, amb tocs d'humor, d'amor, de tendresa, d'humanitat... A vegades, sembla que el relat sigui gairebé oral, de lectura

molt àgil. D'altres, no tantes, les pinzellades poètiques i les capbussades introspectives omplen els espais.

La novel·la és també un cant a la memòria, l'única que pot produir pàgines tan vitals com aquestes. Res més que això, trossos de vida. Tan senzill, tan complicat.

Per llegir-ne una mica:

A casa em van portar a un col·legi de monges. Potser ho van decidir tots dos, o només el pare, que era el lletraferit. Recordo molt vagament les seves paraules tot justificant aquella decisió al senyor Artola: "Manel, no tenim cap més remei. Les monges són les que guarden més hores la mainada. És així". També la mare i la tieta havien anat a aquella escola on convivien alumnes de dues classes: les "pobres" i les "riques". Elles pertanyien a les primeres, naturalment.

Per saber-ne més:

- Entrevista a Liniaxarxa sobre la vida a la Rambla:
<https://liniaxarxa.cat/entrevistes/tona-pous-escriptora-veina-rambla-viure-te-molts-avantatges-ho-tenim-tot-aqui-mateix/>
- Reportatge de betevé sobre En un principal de la Rambla:
<https://beteve.cat/societat/viure-rambla-dos-veins-relaten-passeig-emblematic-barcelona/>